

РЕШЕНИЕ

№ 2063

гр. София, 15.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 04.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **682** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 и чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на М. Д., гражданин на А., [дата на раждане] в А., ЛНЧ: [ЕГН], с адрес по регистрационен лист на Държавна агенция за бежанците към Министерски съвет на Република България – [населено място],[жк] и със съдебен адрес: [населено място], общ. Я., обл. М., [улица], срещу Решение № 1X от 13.01.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не е допусната последващата му молба за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Излага доводи, че административният орган е разгледал твърде „повърхностно“ подадената от чужденеца молба и не е обсъдил фактите и обстоятелствата, свързани с неговата бежанска история. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. О., САК, който моли съда да уважи предявената жалба, по изложените в нея съображения, като отмени оспорения административен акт.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ при МС, редовно уведомен не се явява, представлява се от юриконсулт Ч., който моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор Малинова, която излага становище за неоснователност на жалбата и в тази връзка моли съда да отхвърли същата, като потвърди оспорения административен акт.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че с молба вх. № 2198 от 16.08.2016 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, жалбоподателят е поискал закрила от Република България. По нея е постановено Решение № 9109 от 09.05.2017 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ при МС/, с което молбата му за предоставяне на закрила е отхвърлена. Издаденият административен акт е обжалван, като с Решение № 528/01.08.2017 г., постановено по адм. дело № 588/2017 г. на Административен съд – [населено място], жалбата е отхвърлена като неоснователна. С Решение № 7059/29.05.2018 г., постановено по адм. дело № 11741/2017 г. по описа на ВАС, решението на Административен съд – [населено място] е оставено в сила.

С последваща молба с рег. № УП9594/31.12.2019 г. на РПЦ - [населено място], жалбоподателят е поискал предоставяне на закрила от Република България. По така подадената последваща молба е постановено Решение № 1X от 13.01.2020 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което е отказано допускането на последваща молба. Актът е постановен, като според мотивите на административния орган, представеното от жалбоподателя копие на заплашително писмо е неистински документ, и същото не е прието като писмено доказателство, от съществено значение за личното положение на кандидата или относно държавата му произход. Посочено е още, че по време на проведеното интервю на 08.02.2017 г., жалбоподателят е заявил, че срещу него не са отправяни заплахи, не е бил измъчван, не е имал проблеми с официалните власти в държавата си по произход, както и че не е членувал в политически партии и организации.

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 14.01.2020 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана чрез административния орган до съда на 15.01.2020 г., следователно същата е процесуално допустима.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е издадено от Е. М. Г., младши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място], определен за интервюиращ

орган, съгласно Заповед № РД05-225/23.03.2016 г. на Председателя на ДАБ при МС. Административният акт е издаден в рамките на предметната компетентност на издателя му, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Актът е произнесен тринадесет дни след сезиране на органа с последваща молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП 9594/31.12.2019 г., съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

По делото не се сочат доказателства за нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния Комисариат на О. за бежанците и други правителствени организации /чл. 23, ал. 1 от ЗУБ/; да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 от ЗУБ. Така следва да се формира изводът, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Доводите на жалбоподателя в насока, че решението е бланкетно, са неоснователни, в него са изложени достатъчно конкретни и подробни мотиви, че преди да се пристъпи към разглеждането на последваща молба за предоставяне на международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. В тази разпоредба е посочено, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 дни от подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила, интервюиращият орган единствено и въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца – молител, без да се провежда интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. От посочената правна уредба следва, че за да прецени дали обстоятелствата, на които молителят се позовава в последващата си молба за международна закрила, са нови, органът следва вземе предвид обстоятелствата, на които се основават предходните молби за международна закрила, подадени от чужденеца. На второ място органът следва да извърши преценка дали тези обстоятелства са от съществено значение за личното положение или за държавата по произход.

Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения – изяснил е всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение, бежанската му история. От друга страна, по отношение на представеното от жалбоподателя писмено доказателство, съдържащо информация, която според него е от съществено значение се установява, че същото е с положени нечетливи подпис и печат, като в същото се съдържа противоречива информация с дадената от кандидата по време на проведеното му интервю – в писмото от 04.10.2019г. се твърди, че молителят работи за националната армия, а същият реално пребивава на територията на Република България от 2016 г. Освен това, видно от протокола от проведеното интервю с жалбоподателя се установява, че спрямо същият не са отправяни заплахи, целта му е била да се устрои в Германия, но поради това, че е заловен на територията на Република България, същият е депозирал молба за предоставяне на закрила.

С оглед наличието на влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на оспорвания, разглежданата негова молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ. Желанието на чужденеца да бъде допуснат до производство за предоставяне на международна закрила се основава на представените писма, съдържащи заплахи, както и че е напуснал държавата си по произход поради сложната обстановка там. В хода на съдебното производство са представени актуални Справка за актуалната общественно-политическа обстановка в А. към 28.01.2020 г. с вх. № МД-59/28.01.2020 г., и след извършеното детайлно анализиране на информацията, съдържаща се в нея се установява, че на територията на А. не е налице тежък въоръжен конфликт, а напротив ситуацията се успокоява, дори се наблюдава завръщане на напуснали преди това страната си по произход афганистанци. Предвид Решение от 17.02.2009 г. на Съда в Л. по дело № С-465/07 г., това означава, че в страната не е налице безогледно насилие, характеризиращо се като въоръжен конфликт, а кандидатът се позовава на недоказани минимални лични причини, пораждащи страх, а нивото на общото насилие в А. трябва да е изключително, каквото с оглед представената от справките информация не е.

Във връзка с очертаното настоящият състав намира, че следва първо да обсъди с последващата молба, по която е издадено оспореното решение въведени ли са нови обстоятелства от съществено значение относно личното положение на жалбоподателя. В тази връзка съдът намира, че наведените нови обстоятелства следва да са и новонастъпили.

Обстоятелствата на които се позовава жалбоподателя са свързани с обстоятелства, съдържащи се в документ с дата на издаване 04.10.2019 г., но не е споменал или представил същите в хода на проведеното първоначално интервю, освен това, същият е заявил, че спрямо него не са били отправяни заплахи, не е имал проблем с властите в страната си по произход, не бил арестуван по политически причини, нито осъждан. Заявил е, че има близки в Германия.

Следователно при така установената фактическа обстановка, правилно административния орган е приел, че така наведеното обстоятелство не следва да се приеме за основателно за допускане до разглеждане на повторната молба за получаване на международна закрила. От анализа на приложената и обсъдена справка в държавата по произход на жалбоподателя се установява, че се полагат и значителни грижи за подобряване на икономиката на страната, както и че е налице спад в насилието. В тази връзка следва да се посочи, че представените от процесуалния представител на жалбоподателя публикации, не оборват изложеното в представената от ответника справка.

Най – накрая в случаите на чл. 13 ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 76а от ЗУБ и при наличието на предпоставките визирани в тези разпоредби административният орган може и следва да издаде решение на основание чл. 76б ал. 1, т. 2 от ЗУБ, на каквото правно основание е издадено оспореното решение. Тази разпоредба предвижда, че „в срок до 14 дни от подаването на последващата молба за международна закрила

интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“. В конкретния случай с изследване на всички представени доказателства и при спазване на процедурата по тази норма е издадено оспореното решение. Същото е издадено при наличието на съответните материално правни предпоставки за недопускане на разглеждане по същество на последващата молба на жалбоподателя.

След внимателна оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсеция закрила и държавата му на произход, правилно Интервюиращият орган при ДАБ при МС не е допуснал депозираната последваща молба на М. Д. до производство за предоставяне на международна закрила, предвид липсата на категорични доказателства за новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, без да са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК във вр.с чл. 91 от ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по дължимостта им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д., гражданин на А., [дата на раждане] в А., ЛНЧ: [ЕГН], с адрес по регистрационен лист на Държавна агенция за бежанците към Министерски съвет на Република България – [населено място],[жк] и със съдебен адрес: [населено място], общ. Я., обл. М., [улица], срещу Решение № 1Х от 13.01.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което е отхвърлена последващата му молба за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: